

ASLAN İLE FARE

Bir zamanlar ülkenin birinde cesur, cesur olduğu kadar da heybetli bir aslan yaşarmış. Ormandaki diğer tüm canlılar ona hem saygı duyarlar hem onu severler hem de ondan çekinirlermiş.

Bir gün, günün sıcağında inine çekilen aslan, tatlı bir uykuya dalmış. Oradan geçmekte olan bir fare de gölgeli bir yere sığınayım diye hiç fark etmeden aslanın inine girivermiş. Aslanı bütün heybetiyle uzanmış bir halde görünce akli başından gitmiş, dışarı çıkmak için geri dönmüş, ama çok geç! Fareyi fark eden aslan, ininin ağzına doğru koşmaya çalışan fareyi bir pençe darbesiyle yakalayivermiş.

"Hoah!" diye kükreyen aslan, "Yakaladım seni! Benim inime nasıl girersin?" demiş. Korkudan sesi kısılan farecik, aslanın ormanda nasıl sevildiğini hatırlayarak biraz olsun cesaretini toplamış ve titreyen bir sesle, "Y y yüce aaslanımız, hahahayvanların kıkralı, benim gibi sefil bir yaratığı yaptığı hata için affediniz. Ama buraya girerken ne kadar büyük bir saygısızlık yaptığının farkında değildim. Öözür didilerim..." diyerek aslanın affına sığınmış.

Farenin sözlerinden hoşlanan aslan, pençesini biraz gevşetmiş. Bundan cesaret alan farecik, kalbi küt küt küt atarak "Ormanların kralının ufacık bir yaratık için pençesini bile yormayacağından eminim, siz isterseniz benim gibi değersiz biriyle bile barış yapıp, beni bırakırsınız." demiş. Bu sözlere katıla katıla gülen aslan gerçekten de pençesini çekmiş ve fareciği bırakmış. Arkasına bile bakmadan dışarıya fırlayan fare "Teşekkür, teşekkür ederim. Bu iyiliğinizi unutmayacağım." diye bağıırıyormuş.

Günler, geceler geçmiş. Bir akşam, ava çıkan aslan aniden bir tuzığa yakalanıvermiş. İçine düştüğü ağdan çıkmak için debelendikçe, eli ayağı iplere daha bir dolanıyormuş. Can havliyle öyle bir kükremiş ki yeri göğü inletmiş. Yiyecek bulmak için civarda dolanan farecik, bu tanıdık sesi duyar duymaz, ne olup bittiğini anlamak için olay yerine koşmuş. Kocaman bir ağın içinde debelenip duran aslanı hemen tanımış. Ağın iplerini kemirmiş, kemirmiş, kemirmiş... Sabah olup da avcılar gelmeden bütün ipleri koparıp ağı çözmüş.

Ağdan dışarıya fırlayan aslan, fareciğe teşekkür etmiş ve bir vakitler fareyle barış yapmakla ne büyük bir iş yaptığını o zaman anlamış.